

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

National Characters

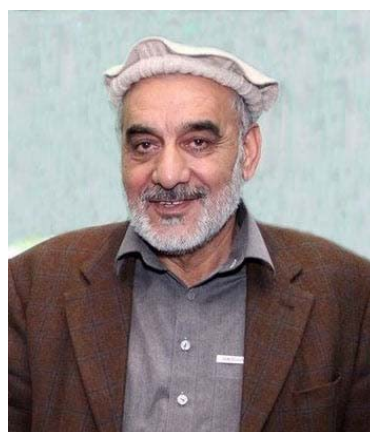
شخصیت های ملی

یونس نگاه - کابل
۰۴ سپتمبر ۲۰۲۰

یونس نگاه

یاد معلم گرامی است

ده‌ها هزار زن و مرد گمنام ولی آگاه از نقش خود و اهمیت معارف، با مزد کم کارهای بسیار بزرگ انجام می‌دهند. عمر عزیزشان را صرف تعلیم کودکان و نوجوانان می‌کنند. خلاف آنچه غنی و دیگر متفکران دور از مردم ادعا دارند، چراغ دانش مدیون "حضور" گروه کوچک تکنوکرات‌های آمده از غرب نیست، بلکه نتیجه کار و تلاش این گروه از معلمان و کارمندان معارف می‌باشد که استوار، چه هنگام صلح و چه زمان جنگ کنار هموطنان خود می‌مانند و روشنگری را از یاد نمی‌برند.

"غلام‌محمد نوری" [صبوری] یکی از آن معلمان متعهد بود. در کمپ‌های مهاجران، در وزارت معارف، در مناطق تحت تسلط طالبان، هر جا که فرصت داشت، مسئولیتش را ادا می‌کرد. در دوران مأموریتش در وزارت معارف، زمانی

که گروهی مصروف دزدیدن از بودجه معارف بودند، او زمین شخصی‌اش را در ولسوالی ارچی قندز وقف مکتب کرد و بعدها گوشه دیگر زمینش را به ورزشگاه مکتب اختصاص داد.

"غلام‌محمد نوری" [صبوری] مدافع افغانستان آزاد از قید استبداد، بنیادگرایی و برتری‌جویی بود. او شاگردان بسیار داشت، من نیز افتخار شاگردی‌اش را دارم. استاد را دیروز یک حادثه ترافیکی از ما گرفت. یادش گرامی‌ست! دوستان عزیز،

استاد "صبوری" نمونه هموطنانی بود که مبارزه برای‌شان فیشن نیست، زندگی‌ست. به چند دهان دشنام، چند صباح شعار و مدتی دودیدن اکتفا نمی‌کنند، بلکه بدون ماجراجویی، دایم به مسیری که درست تشخیص داده‌اند گام بر می‌دارند. در نگاه اول نمی‌توان چیزی خاصی در آنان دید؛ تفاوت ظاهری چندانی با شهروندان متوسط ندارند، اما اگر راهی را که رفته‌اند دیده بتوانی و تصویر کلان زندگی‌شان را به‌دست آری، زیبایی و شکوه بی‌نظیر را خواهی دید و به روشن‌نگری و دوراندیشی‌شان غبطه خواهی خورد.

مبارزانی چون "صبوری"، صاحب اندیشه‌اند اما از اندیشه خود دکان نمی‌سازند؛ در جریان کار و مبارزه شهید می‌دهند اما از خون شهیدان خود پروژه و چوکی نمی‌سازند، برای کاری که کرده‌اند جامعه را مدیون نمی‌دانند. این دسته هموطنان پیشرو به‌خصوص از دوران مشروطه‌خواهی به این‌سو با آن‌که در دوره‌های مختلف از سوی حاکمان و نیروهای ضد ترقی قلع و قمع گردیده و به ندرت در تاریخ سرکاری نام و نشان‌شان پیدا است، اما نقش انکار ناپذیر بر سرنوشت جامعه خود داشته‌اند.

از چشم صبوری اگر ببینیم زندگی همه نکبت و زشتی نیست و افغانستان نیز همیشه این‌گونه نخواهد ماند. از چشم کسانی چون او توفان ناتو خواهد گذشت و سیل طالب نیز روزی از موج خواهد افتاد. آن‌گاه دانه‌هایی را که آنان کاشته‌اند فرصت نمو خواهند یافت. وطن دیگری خواهیم داشت.

یادشان گرامی باد!